

Sygn. akt I C 1002/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 listopada 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodnicząca: S S.R. Kinga Grzegorzcyk

Protokolant: staż. Ewa Jarzębska

po rozpoznaniu w dniu 9 listopada 2015 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa D. K.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę 10010 złotych

1. zasądza od (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz D. K. kwotę (...) (siedem tysięcy dziewięćdziesiąt trzy) złote z ustawowymi odsetkami od dnia 1 lutego 2011 roku do dnia zapłaty,
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie,
3. zasądza od (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz D. K. kwotę 1680,34 (tysiąc sześćset osiemdziesiąt 34/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1002/13

UZASADNIENIE

W dniu 18 grudnia 2013 r. D. K. wystąpiła przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W. z pozwem o zapłatę kwoty 10010 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 1 lutego 2011 r. do dnia zapłaty z tytułu częściowego zwrotu kosztów naprawy pojazdu marki N. (...) nr rej. (...), uszkodzonego w wyniku zdarzenia drogowego w dniu 5 grudnia 2010 r. Nadto pełnomocnik powódki wniósł o zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powódki zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu wskazał, że w toku postępowania likwidacyjnego strona pozwana uznała roszczenie D. K. co do zasady i wypłaciła jej kwotę 7842,10 zł tytułem odszkodowania, które w ocenie powódki nie rekompensuje w pełni doznanej przez nią szkody majątkowej.

[pozew k.2-5]

Strona pozwana nie uznała powództwa, wniosła o jego oddalenie w całości oraz zasądzenie od powódki na rzecz strony pozwanej zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pełnomocnik pozwanego przyznał, że powódka otrzymała odszkodowanie w wysokości 7842,10 zł. Wskazał, że jest ono adekwatne do doznanej szkody i uwzględnia fakt poprzedniej szkody w pojeździe powódki, po zaistnieniu której nie wszystkie uszkodzenia zostały w nim naprawione, a niektóre z nich zostały naprawione niezgodnie z technologią naprawy.

[odpowiedź na pozew k.19-22 odwr.]

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W wyniku wypadku w dniu 28 kwietnia 2010 r. samochód osobowy marki N. (...) o nr rej. (...), należący do powódki, uległ uszkodzeniu. Powódka częściowo naprawiła swój pojazd po tej szkodzie.

[okoliczność bezsporna]

Następnie w wyniku kolizji drogowej w dniu 5 grudnia 2010 r. przedmiotowy samochód uległ ponownemu uszkodzeniu. Sprawca tej szkody w dniu zdarzenia korzystał z ochrony ubezpieczeniowej w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) Spółce Akcyjnej w W.. Powódka zgłosiła szkodę stronie pozwanej w dniu 20 grudnia 2010 r. W toku postępowania likwidacyjnego pozwane Towarzystwo wypłaciło powódce kwotę 7842,10 zł tytułem odszkodowania.

[okoliczność bezsporna]

Uzasadniony koszt naprawy samochodu powódki po zdarzeniu z dnia 5 grudnia 2010 r. przy zastosowaniu części oryginalnych, zakupionych w sieci dilerkiej, wynosi 14935,10 zł, przy wykorzystaniu dostępnych części oryginalnych z logo producenta – 14608,70 zł, a przy wykorzystaniu dostępnych części alternatywnych – 14105,03 zł.

[dowód: pisemna opinia biegłego k.119-142, pisemna opinia uzupełniająca biegłego k.159-163, ustna opinia uzupełniająca biegłego k.175-176, pisemna opinia uzupełniająca biegłego k.191-196]

Sąd pominął załączoną do pozwu, a sporządzoną na zlecenie powódki, prywatną ekspertyzę kosztów naprawy spornego pojazdu z uwagi na zakwestionowanie jej przez stronę pozwaną. Ponadto ekspertyza ta jako dokument prywatny nie może zastąpić opinii biegłego sądowego, sporządzonej w toku niniejszego procesu.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W rozpatrywanej sprawie bezsporne są zarówno okoliczności, w jakich doszło do wypadku z dnia 5 grudnia 2010 r., jego przebieg, jak i zakres uszkodzeń powstałych w jego wyniku w samochodzie marki N. (...) o nr rej. (...), będącym własnością powódki.

Spór między stronami dotyczył zasadności żądania przez powódkę dalszego odszkodowania i ewentualnie jego wysokości.

Przyjmując, że naprawa powinna być dokonana przy użyciu oryginalnych części, zakupionych w sieci dilerkiej, Sąd oparł się na opinii biegłego sądowego wydanej w toku niniejszego procesu. Biegły podkreślił, że za części oryginalne gwarancję daje producent, a za części alternatywne – dostawca, który nie musi przestrzegać takich reżimów technologicznych, jak producent. W przypadku części o porównywalnej jakości co do zasady nie zawsze zachowany jest ich kształt bądź też nie jest zachowany skład tworzywa, z którego są wykonane. Ponadto części alternatywne nie przechodzą takiej kontroli jakości, jak części oryginalne. Części takie wykonane z blachy szybciej korodują, a wykonane z tworzywa nie zachowują wymaganego kształtu. Aby przywrócić samochód powódki do stanu sprzed wypadku, najlepiej byłoby użyć części oryginalnych, zakupionych w sieci dilerkiej.

Dokonując wyceny uzasadnionych kosztów naprawy pojazdu powódki, biegły wziął również pod uwagę, że przedmiotowy pojazd został uszkodzony wcześniej, tj. w dniu 28 kwietnia 2010 r. Z uwagi na zakresy ówczesnych uszkodzeń oraz sposób naprawy samochodu, biegły zastosował odpowiednie potrącenia cen oryginalnych części przedniego zderzaka i pokrywy silnika.

Sąd pominął koszty naprawy wskazane przez biegłego w drugiej pisemnej opinii uzupełniającej, albowiem została ona sporządzona przy uwzględnieniu stanowiska strony pozwanej i poczynionego przez niej założeniu, że pokrywa silnika nie jest elementem na tzw. masie uszczelniającej. Biegły poparł swoją pierwszą opinię pisemną, w której przyjął, że pokrywa ta jest elementem na tzw. masie uszczelniającej. Wskazał, że w tym zakresie opierał się na jednym

ze zdjęć, które nie oddaje w pełni rzeczywistego stanu uszkodzonej części. Ponadto wskazał, że strona pozwana w toku postępowania likwidacyjnego przyjęła pierwotnie, że pokrywa przednia jest elementem na masie uszczelniającej. Ustalenie takie zostało poczynione po oględzinach pojazdu, a nie tylko w oparciu o dokumentację fotograficzną, zaś same oględziny wykonane były na zlecenie strony pozwanej przez jej przedstawiciela – rzeczoznawcę, będącego jednocześnie biegłym sądowym. Wobec powyższego biegły uznał, że sporny element posiadał mastykę powierzchni, co ma wpływ na wybór właściwej metody jego lakierowania. Przednia pokrywa pojazdu powódki podlega zatem lakierowaniu wstępnemu.

Mając powyższe na uwadze, Sąd przyjął, że uzasadnione koszty naprawy pojazdu powódki po zdarzeniu z dnia 5 grudnia 2010 r. wynoszą 14935,10 zł brutto. Kwotę tą należy pomniejszyć o kwotę odszkodowania wypłaconego przez stronę pozwaną w toku postępowania likwidacyjnego, tj. 7842,10 zł. Powódce przysługuje zatem dodatkowe odszkodowanie w wysokości 7093 zł.

Zgodnie z treścią art. 817 § 1 i 2 k.c. w przypadku braku odmiennych ustaleń zakład ubezpieczeń zobowiązany jest spełnić świadczenie w terminie 30 dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. W rozpoznawanej sprawie szkoda została zgłoszona stronie pozwanej w dniu 20 grudnia 2010 r., a zatem należne odszkodowanie winno być wypłacone najpóźniej do dnia 19 stycznia 2011 r. Dochodzenie przez powódkę odsetek ustawowych od dnia 1 lutego 2011 r. jest zatem w pełni uzasadnione.

Mając powyższe na uwadze, Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 7093 zł tytułem dodatkowego odszkodowania z ustawowymi odsetkami od dnia 1 lutego 2011 r.

W pozostałym zakresie Sąd oddalił powództwo jako bezzasadne.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. Powódka wygrała proces w 71 %. W toku procesu powódka poniosła koszty w łącznej wysokości 3718 zł (501 zł – opłata od pozwu, 800 zł – zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego, 2400 – koszty zastępstwa procesowego i 17 zł – opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa), natomiast strona pozwana – 3308,42 zł (891,42 zł – zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego, 2400 zł – koszty zastępstwa procesowego i 17 zł – opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa). Strona pozwana zobowiązana jest zatem do zapłaty na rzecz powódki kwoty 1680,34 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.